Julehilsen til Bjørnøya

For et par år siden fikk vi tre som jobber i kirka en adventskalender. 1.desember stod det plutselig en eske med 72 små gaver på kontoret vårt. Det var ikke de store gavene, men en liten sjokoladebit, en tyggegummi, Manchester United drops osv. Vi visste ikke hvem som hadde laget denne adventskalenderen til oss. Vi prøvde oss på flere, men alle nektet. Ingen røpet noe, men det var litt underlig at Torunn ikke fikk noe sjokolade, ingen nøtter, ingen epler – alt det som godt er, men som hun ikke tåler…

Etter noen gaver ut i kalenderen fikk vi en forsnakkelse. Det var Torunn og en annen venninne fra Tromsø som hadde gjort jobben med å pakke inn alle de 72 gavene. Vi var blitt lurt.

I mange dager hadde Torunn fått oss til å undre oss og snakke om hvem som hadde gitt oss adventskalenderen. Gavene var egentlig ikke det viktigste. Det viktigste var at noen hadde tenkt på oss og funnet på noe vi ikke hadde helt kontroll over. Det gjorde godt at noen tenkte på oss midt i mørketiden og midt i en hektisk tid.

Vi har noe å lære av barna. Vi har noe å lære av den barnlige forventning, den barnlige glede over gaver og alt som skjer. Den barnlige forventning til at alle skal være sammen rundt bordet.

Da jeg var liten hadde jeg pakket inn en flott gave til min mor og far. Jeg er oppvokst på østkysten av Madagaskar, og i en liten butikk nede i landsbyen hadde jeg funnet noe fint som jeg hadde fått pakket inn. Det skulle selvsagt være hemmelig. Jeg var så spent at jeg ikke klarte å sitte stille. Det å holde på en hemmelighet var vanskelig. Derfor fortalte jeg om gaven uten å si alt. Jeg sa at den begynte på; «FYR».
Mine foreldre visste med engang hva jeg hadde fått tak i. Det var en fyrstikkeske med flotte skjell utenpå.

Vi har noe å lære av den barnlige glede over å få, men også den barnlige glede over å gi.

Advent er en forventningstid hvor vi ser fremover og gleder oss til det som skal komme. Det å se inn i øynene til barn i denne tid er som å se inn i stjernen som viste vei til stallen. Jul er en glad tid hvor vi pakker opp gavene og er sammen i fellesskap.
«O, jul med din glede og barnlige lyst»
Men jul er ikke bare glede. Julen kan også være en tøff tid. Jul er en tid hvor det å være alene fort kan bli til ensomhet.

For noen uker siden fikk vi kjennskap til en kvinne på 88 år, Reidun Synnøve Orest.
I Aftenposten Aften satte hun en annonse som lød slik:

> «Ensom enke u/ familie ønsker noen å være sammen med på julaften. Betaler godt»,

Det er nesten som «Piken med svovelstikkene» av H.C.Andersen

Eventyret handler om en fattig pike som begir seg barbent ut på nyttårsaften for å selge svovelstikker. Men ingen ville kjøpe av henne eller gi den lille piken en slant.

Hun så hvordan nyttårsfeiringen pågikk i husene mens hun gikk ute og frøs. Hun våget ikke gå hjem ettersom hun da ville få juling når hun ikke hadde klart å selge en eneste svovelstikke. Hun krøp derfor sammen mellom to hus. For å varme seg tente hun svovelstikker og så vakre syner i ilden, hun så mat, varme og familieliv. Men bildene forsvant straks ilden sluknet.
Hun så sin døde mormor og ba henne om å ta henne med seg og hun tente alle svovelstikkene i sin iver etter at mormor ikke skulle forsvinne. Da tok mormoren pikens hånd og de fløy mot himmelen.

Morgenen etter ble den lille piken funnet død og ihjelfrosset, med røde kinn og et smil på leppene. Alle syntes det var tragisk, men ingen forsto hvilken glede hun hadde hatt rett før hun døde.

112.000 nordmenn skal feire jula alene. Kanskje blir det noen færre i år pga annonsen fra Reidun på 88 år. Jul er en glad tid for mange, men ikke for alle. Det viktigste er at julen er en deletid! Jul er en tid hvor vi deler med hverandre, og en tid hvor vi deler med de som ikke har så mye.

Jul er en tid hvor vi tenner våre bønne og håps lys for de som er hjemme. Jul er en deletid hvor vi bryr oss om de vi har rundt oss. Jul er en tid hvor vi også bryr oss om fattige mennesker andre steder i verden – enten de er små og kun har noen fyrstikker, eller det er eldre mennesker som snakker norsk, somalisk, spansk, etiopisk, indisk, gassisk, svensk eller hvor de kommer fra. Vi bryr oss. Det er jul! Jula varer helt til neste jul. Julen gir oss verdier for hele året. La oss avslutte dette året og gå inn i 2013 med å bry oss om andre mennesker. Da kan vi se lyst på fremtiden. Sola har snudd. Vi går mot lysere tider.

Et barn er født, lite, sårbart, fattig i en stall, med utstøtte gjetere som de første vitner. Rett etter fødselen måtte Josef, Maria og det lille barnet flykte. De ble flyktninger fordi de ble forfulgt og skulle drepes. Gud er blitt menneske. Gud er midt iblant oss. Midt inn i vår tids virkelighet er Gud til stede.

Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, er kommet til verden. Det er julens budskap. Det er tent et levende lys i polarnatten. Midt i mørket er det håp.

Foto: lmhelgesen

Jeg ønsker alle på Bjørnøya en velsignet juletid og god inngang i det nye året!

Vennlig hilsen

Leif Magne Helgesen
Sokneprest
Svalbard